

మన పురోహితులు ఆలా వున్నారు వ్రతాచారులు ఇలా వున్నారు

• ఖండవిల్లి సాంబశివరావు •

శ్లో॥ కులంబాదుం మయాదత్తం
సుంతిశీలి సమన్వితం
తేనమే సఫలాశాస్త్రీః
భవేజ్జ్యోతిని జ్యోతిని.”

బ్రాహ్మీ సత్యం. అమ్మా మీనా, మీ మనస్సులో ఏకోరిక ఉందో చెప్పి సఫలం కావాలని కోరుకొని సత్యనారాయణస్వామివారి పాదాలమీద పెట్టి నమస్కారం చేయండి అన్నాడు—పురోహితుడు వెంకటేశ్వర్లు. “నాకు ఒక్కటే కోరిక ఉంది. ఈ కొత్త ఇల్లు చాలాదబ్బు ఖర్చుచేసి కట్టేసు; ఆ సొమ్ము అద్దెలరూపంగా వేగిరం వచ్చేయాలి” అన్నాడు సత్యం ప్రకాశంగా, (చెవిటి వాళ్ళకు కూడా వినిపించేటట్లు).

“అదేంటండీ! మనస్సులో అనుకోవాలీగాని వైకి అరవాలా!” అని పురోహితుడు కిక్కిరిసిపోతూ ఉండగా ఒక్కోటూ ఇచ్చింది మీన, కోపంతో. పురోహితుడు వైపు తిరిగి గుడ్డెర్రజేసి “ఏమండీ, వెంకటేశ్వర్లుగారూ! సరిగ్గా చెప్పలేదా? ఈ విధంగానే నా వ్రతాలు చేయిస్తున్నారా?” అన్నది.

వెంకటేశ్వర్లుకి శరీరం నుండి ముచ్చెమటలు కారటం మొదలు పెట్టేయి. అతగాడు పదిహేను రోజులయి ముక్కుపొడుం పీల్చలేదు, పీల్చుతే ముక్కునుండి రక్తం పడుతుందని డాక్టరు చెప్పేదట. పీల్చకపోవటంచేత ముక్కు దిమ్మవేసినట్లుగా ఉన్నది. మెదడుకు చిప్పిపట్టినట్లుగా ఉంది. ఏం తోచలేదు. వెంకటేశ్వర్లుకి ఎంతసేపు ముక్కుపొడుం ధోరణియే.

మనస్సు ముక్కుపొడిమీదకు పోవటంచేత “ఇదంఫలం మయాదేవ స్థాపితం పురతస్తవ” అనటానికి బదులు ‘కులం బాదుం’ అని చటుక్కున అనేసేడు. గొప్ప పండితుడు కాబట్టి చేసిన తప్పును వెంటనే సమన్వితంకొనుచూ మిగతాళ్లొకం పూర్తిచేశాడు.

ఈ సంగతి కాని కొంప మునిగి మీన కనిపెట్టినదేమోయని వెంకటేశ్వర్లు బెబ్బరిల్లిపోతున్నాడు. మీనకు పొట్ట చీలితే అక్షరం లేదనీ జ్ఞాపకం వచ్చింది. అయినా శృతపాండిత్యం వల్ల ఈ తప్పుళ్లొకం గ్రహించిందేమోనని మళ్లీ అనుమానం పట్టుకుంది.

“అయ్యో! సత్యదేవా! నీవే దిక్కు నమ్మిన వారిని నాశనంచేయని తండ్రీ! రక్షించు” అంటూ మనస్సులో ధ్యానించుకొని “అమ్మా, నేను సరిగ్గా చెప్పలేదా?” అన్నాడు మీనంతో.

మీన మంచి చలాకీ అయిన ఆడది “నేను సరిగా చెప్పలేదా” అని వెంకటేశ్వర్లు అడిగేసరికి, “తోక తొక్కిన తామలూగ లేచి” ఏం చెప్పేరు? అంతా తప్పే చెప్పారు. తప్పే చేశారు” అని దబాయించింది మీన.

వెంకటేశ్వర్లు ధైర్యం తెచ్చుకొని “అమ్మా! తప్పా! నేనా చెప్పేను. ‘మాది మంచి పురోహిత వంశం, నేను విద్వాన్ పరీక్షకు ప్రయత్నించాను. నేను తప్పుచెప్పటం ఎరగను. అయితే

వ్యాసకర్తలకు:

- రచనాత్మ్యసంగానికి మీరు కొత్తవారే కావచ్చు. వివాహానికి తెలపవలసిన కొన్ని కొత్త విషయాలు మీలో ఉరకలువేస్తూ వుండి వుంటాయి. కాబట్టి ఎట్టి సంకోచము లేకుండా ఉత్సాహంతో ప్రయత్నించి మీ రచన మాకు పంపండి. ఏమాత్రం బాగున్నా సుఖంతో ప్రచురించడానికే సాధ్యమైతవరకు ప్రయత్నిస్తాము.
- హాస్యప్రధానమైన వ్యాసాలకు ఆనందవాణి ప్రాధాన్యమిస్తుంది.
- తప్పనిసరి వితేకాని రచనలలో ఇంగ్లీషు పదాలు వాడకూడదు.
- వినోదము కలిగించే విజ్ఞానదాయకముగు తిన్న తిన్న రచనలయితే వేగంగా ప్రకటింప వీలవుతుంది.
- కొత్త సమస్యలకు సంబంధించి, ప్రసాదమైన హాస్యశోరణిలో ఉంటే తప్ప పద్య వ్యాసములు పంపవద్దు.
- ప్రతి వ్యాసంతోనూ మూడుకాన పోస్టు దిల్లలు పంపితేనే ప్రకటించే పక్షాన తెల్పడానికి, నచ్చకోపోతే వాపసు చేయటానికి వీలవుతుంది. కార్డులు జతపర్చవద్దు.
- ప్రతివ్యాసంబయినా వ్యాసకర్త పూర్తి చిరునామా ఉండాలి.
- సరసమయిన ఊహలు కల్పి, వినోదింపజేసే వ్యంగ్యచిత్రాలనుకూడ ప్రచురించుట పంపవచ్చు.
- రచనలం, చిత్రాలు వ్యక్తుల పేర గాక— 'ఆనందవాణి' సంపాదకునకు 12 తంబు శెట్టి వీధి, పోస్టుబాక్సు నం. 1588 మదర్రాసు-1' అని వ్రాయాలి. లేకుంటే వ్యాసపరిశీలనము ఆలస్యము కావచ్చు.

—సంపాదకుడు

ఒక్కటి, అక్షరాభ్యాసం అయినప్పటినుంచి ఒక వేలు నేలమీద, రెండువేళ్ళు ముక్కుపొడుంతోను ఆరిగిపోయేయి. డాక్టరు ముక్కుపొడుం పీల్చవద్దన్నాడు. దానిచే ముక్కునరాలకు నిస్సత్తువ కలిగి మిగతా నరాలకుకూడా వ్యాపించింది”

అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోతుండగా మీన అడ్డుతగిలి“అయితే అట్లాగేనా అనటం” అన్నది.

“ఏం తప్పందమ్మా! నీకు సంస్కృత పాండిత్యం లేదు, తులం పొడుం, మయాదత్తం మంచి నేతి సమస్వతం. ఇందులో తప్పేమిటి, ‘మంచి గోధుమనూకలో తులం ఏలకులపొడి వేసి మంచి నేతితో కలిపి ప్రసాదముచేసి, స్వామీ నీముందు పెట్టితిని, నా కోరిక నెరవేర్చు’ అని ప్రార్థనే గదూ ఆ శ్లోకతాత్పర్యం.” అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

“నాకు ఆ మాత్రం తెలియకపోలేదు, మేము అంత పిసినిగొట్టులమా? ఎంత డబ్బు ఖర్చు చేసి ఈ ఇల్లు కట్టేమో మీకు తెలుసా? వ్రతం చూడానికని ఎవరిని ఏలవనంతమాత్రానే మా సంగతి మీకు తెలిసిపోయిందా?” అంది ఆమె.

“అమ్మా! అమ్మా! ఎంతమాట, మీరు గొప్ప వారు కాదని ఈ శ్లోకంలో ఎక్కడా లేదు, మీరు గొప్పవారే ముమ్మాటికి” అన్నాడు, వెంకటేశ్వర్లు.

“అందుకనేనా తులం గోధుమరవ్వ ప్రసాదం చేసామని కవిత్యాలు చెప్పతున్నారు? తులమో, అరతులమో ఆ గొడవ మీకెందుకు?” అని, వ్రతం వేగిరం పూర్తి చేయించమని చెప్పి ఊరు కొంది.

వెంకటేశ్వర్లు బ్రతుకు జీవుడా అనుకున్నాడు. మన పురోహితులు ఇల్లా వున్నారు. వ్రతాచారులు అల్లా వున్నారు.

కొత్త వేమనపద్యం

గంటలోన నడువగలుగు పట్టుములోన బద్దకిష్టి నిలచె బిస్సుకొరకు రెండుగంటలవగ నిండు బిస్సొచ్చెరా విశ్వదాభిరామ వినురవేమ.

—కాశీపట్నం.